

● **Cimariosa-premier a Kamaraszínházban**

Titkos mélyrepülés

Miközben a megújult prózai tagozat két olyan produkcióval (Manó, Lila ákác) indította a szegedi színiévadot, amit az ország bármelyik színháza büszkén vállalhatna, az operatagozat első igazi bemutatója olyan alacsony nívót képviselt, amilyenre szerencsére kevés példa akad az utóbbi években. Cimariosa A titkos házasság című operája az elfeledett remekművek felélesztése jegyében kapott lehetőséget a Kamaraszínházban, a produkció azonban inkább azt sugallja: ez egy unalmas, poros mű, amit jelentős házasokkal, izzadságszagú rendezői zsonglörködés-el viselhetővé lehet ugyan tenni – de minek?

A darabot színpadra állító Toronykőy Attila neves operarendező asszisztenseként szerzett gyakorlatot, kisebb feladatokban már bizonyított, ez első önálló munkája. A nyitány első taktusai alatt a kortinán vettve jelenik meg a darab címe: A varázsfuvola. A „tévedést” gyors váltás jelzi, immár a valódi olvashatjuk: A titkos házasság. Mindez didaktikus utalás a két komponista művészetét összekötő „titkos házasságra”. Az előfüggöny felgördülése után már a nyitány alatt felvázolódik a történet: Geronimót, a gazdag, öreg kereskedőt Harpagonként láthatjuk, amint féltve őrzött kincseit elássa; a hűga, Fidalma asszony követi példáját. A két fiatal, Carolina és Paolino a pappal együtt mindent elkövetnek, hogy titokban összeházasodjanak, a házasságlevelet az öregek kincsei mellé rejtik. A szokásos félreértéseken alapuló, álnaiv, vérszegény komédiát ezernyi gag hivatott felfrissíteni, azonban épp ezek kidolgozatlanlansága vagy stílustalansága miatt nem jön létre a színpadon koherens világ, egységes, művészi értékű produkció. Egy konzervatóriumi vizsgaelőadáson talán jópofának tűnhet ez az amatőrizmus, de egy profi színházban aligha követendő gyakorlat. Az egyszerű, praktikus díszletet a rendező tervezte; a jelmezek a színlap szerint Fábrián Péter munkái, bár a valóságban több szereplőn Juhász Katalin bevált ruháit láthatjuk a Figaro házasságából. A zenei irányítást a Szegedi Szimfonikus Zenekart dirigáló Kardos Gábor nagy elánal, igyekezettel végzi. Az már a rendező és a karmester közös felelőssége, hogy a kettős szereposztásban elsőrangú énekesi teljesítmények mellett kritikán alulira is akad több példa.

A Paolino szerepében bemutatkozó Kovácsné István eszményi hangú, kitűnő Mozart-tenor, stílusos éneklését öröm hallani. Nagy nyereség, hogy állandó vendégként többször hallhatjuk majd Szegeden. Szonda Éva kiéhezett szépasszonyra vett Fidalma az előadás legkomplexebb énekes-színészi alakítása, profizmusra többek számára követendő példa lehetne. A szegedi operaszínház Geronimóként debütáló fiatal basszbariton, Kelemen Zoltán csalódást okozott, mert korábban két koncerten is hallottam, ahol kiválóan énekelte a legnagyobb, legnehezebb bariton áriákat, most viszont – talán rosszul értelmezett rendezői utasítás eredményeképpen – szintelen, kifejezéstelen hangon énekel, erőltetett, öreges totyogással játszik, szinte nincs egyetlen hiteles gesztusa sem. Carolinát Szilágyi Erzsébet kelti életre, akiről – a személyes szimpátiát is félretéve – sajnos ki kell mondanunk: már ragyogó megjelenése, rutinos színpadi játéka sem tudja kompenzálni hallgathatatlan, fülsértő rikácsolását. Nincs a társulatban egyetlen jó kollégája sem, aki szeretettel figyelmeztetné, sürgősen keressen egy profi énekmestert? Vámosy Éva veszélyes csatákat vív a szólam magasságaival, de szerencsére a játéktípus a kisujjában van, így Lisettája vállalható alakítás. Robinson gróf szerepét Andrejesik István természetes eleganciával mókázva, kifejezően énekelve játssza.

A más(od)ik szereposztásban Murár Györgyi hallgathatóbb Carolina, Schöck Atala szürkébb, unalmasabb Fidalma, Vághelyi Gábor szebb hangú, de kevésbé komikus Robinson gróf, Merényi Nicolette karakterisztikusabb Lisetta. A kontrasztelekció látványos példája, hogy Piskolti László – aki szerény hangú adottságaival egy magára valamit adó operatársulatban mellékszerepet is csak nagy jóindulattal kaphatna –, Paolinóként újabb főszerepben bakizhat.

Zeneigazgatóvá történt kinevezése után Pál Tamás azt nyilatkozta: az ország legjobb operatársulatát teremti meg Szegeden, könyörtelenül szembefordul a kétségbeesztő tendenciákkal, állandó minőségi kontrollt vezet be, eltávolítja a társulattól azokat, akik méltatlanok arra, hogy művészeknek nevezék magukat. A szimpatikus kijelentések egyelőre ígéretnek maradtak, a mostanában elsősorban a külföldi pénzkeresetre koncentrált operatársulat új bemutatója a premiereken szokásos taps ellenére is titkos mélyrepülésről árulkodik.

Hollósi Zsolt

Szilágyi Erzsébet (Carolina), Kelemen Zoltán (Geronimo), Szonda Éva (Fidalma) és Vámosy Éva (Lisetta)

● **Hazaérkeztek a szegedi zenészek**

Braziliában Kodály a kedvenc

Amikor nem repültek – muzsikáltak (DM-fotó)

A millicentenáriumban magyar zenét vitt Brazília nagyvárosaiba a Szegedi Szimfonikus Zenekar: Acél Ervin igazgató-karmester vezényletével a november 8-tól 18-ig tartó turné hat koncertet adott, mindegyiken kikövetelte a közönség a rádószámokat. Az újságok a magyar zene kiváló követeiként méltatták a szegedi muzikusokat, akiknek egzotikus kirándulásokat is szerveztek vendéglátóik.

A koncertsorozattal Magyarország előtt tiszteltetett Brazília a millicentenáriumban a szegedi szimfonikusokat a magyar zenekultúra követeiként tisztelték meg a turné – profi szervezéssel és meleg fogadtatással. A szép kiállítású műsorfüzetbe a koncertek fővédnöke, Marco Maciel a Brazil Köztársaság alelnöke írt üdvözlő szavakat, dr. Tóth Gábor, Magyarország brazil nagykövete pedig ország- és kultúraismertetőt.

Mint az utazás előtt megír-

tuk, a kitüntetett meghívást Adriano Jordao portugál zongoraművésszel együtt kapta a zenekar. Az ismeretség a művész tavalyi szegedi fellépéséhez kötődik: közös koncertjüket rögzítette a szegedi tévéstúdió, majd az EMI olyan jónak találta a felvételt, hogy kiadta CD-n. A lemezbemutatót a braziliai turné részeként rendezték meg.

Acél Ervin elmondta, hogy Porto Alegre, Salvador, Belo Horizonte, Brasilia koncertjeiben azonos műsort adtak. Az ünnepi alkalomra tekintettel a két ország himnuszát a zenekar állva játszotta, majd Liszt-művek, Brahms Magyar táncok és Kodály Galántai táncok következtek, ráadásnak pedig Erkel Hunyadi Lászlójának nyitányát és a Palotást játszották, valamint Camargo Guarnieri brazil zeneszerzőtől egy szabat...

– Számunkra nagyon érdekes volt, hogy a közönségnek Kodály Galántai táncok című műve tetszett legjobban – mondja Acél Ervin. – Egy kicsit eltérő műsort adtunk az ötödik helyszínen, Vitóriá-

ban, ahol nem bérleti sorozat utolsó előadása volt a mi koncertünk, mint a másik négy városban. Közbevetőleg: Braziliában most ér véget a szezon, hiszen kezdődik a nyár. A vitóriai koncertnek két helyi szolista is volt. A hatodik koncertünk pedig egy egészen egzotikus helyen, a Pedro Azur, vagyis Kék Kő nevű hegyvidéki üdülőhelyen rendezték meg. Egy márványból – kétezer méter magasságban, az erdőben – épült, Brazília egyik leggazdagabb hölgyének tulajdonában lévő kastély koncerttermében muzsikáltunk. A valóban mesés környezet – a kastélyval szemben egy természetes, kék márvány hegycsúcs látszik – mellett az is elbűvölt bennünket, hogy az üdülőhely kultúrapólo egyesületének teljes tagsága, vagy hatszáz ember ott volt a koncerten, amely után fantasztikus vendéglátásban volt részünk.

Az eddig is nagy távolságokra – az európai országok mellett például Tajvan szigetére, Szingapúrba is – eljutott szegedi muzikusok elisme-

réssel adóztak a turné bonyolító brazil ügynökség, a Dell'Arte profizmusának: mint mesélték, ötcsillagos szállodákban laktak, kifogástalan vendéglátásban részesültek. Így „kibírták” azt a megterhelést, amit a több mint 28 ezer kilométeres repülőút jelentett: a 10 nap alatt 15 alkalommal szálltak fel, plusz ötször szálltak át a belföldi járatokra... Az élménydús turné egyik kedves epizódja volt, hogy Porto Alegre városát két magyar hölgy mutatta be nekik – mint szülővárosukat... Az évtizedekkel ezelőtt kivándorolt szülők Braziliában született gyermekei kifogástalanul beszéltek a magyart.

Az ügynökség a jelek szerint nem járt rosszul: a Szegedi Szimfonikus Zenekar ismét meghívást kapott Braziliába, 1998-ra. Szó volt arról is, hogy – ha már ott vannak Latin-Amerikában – fellépéseket szerveznének számukra két év múlva Chilében és Argentínában is. Tovább kama-

tozik a Jordao-kapcsolat: nemsokára, 1997 januárjában Portugáliába hivatalosak.

S. E.

● **Hagyományörzők jubileuma Algyón**

Harminc év pódiumon

Harmincéves születésnapján adott ünnepi műsort az Algyói Faluházban az Algyói Hagyományörző Együttes. Az Eke József által alapított és harminc éven át irányított együttes tagjait többek között dr. Ványai Éva alpolgármester köszöntötte.

Megalakulásának harmincadik jubileumát ünnepelte szombaton az Algyói Hagyományörző Együttes az Algyói Faluházban. A telt ház előtt megtartott ünnepi műsor jelzésképpen Bálint Sándor gyűjtéséből összeállított népzenei előadással kezdődött, amelyben a teljes együttes színpadra lépett. Az est díszvendégeként dr. Ványai Éva alpolgármester köszöntötte a születésnapos együttest, kiemelve, hogy a Dél-Alföld hagyományörző együttesei közül a tápai mellett az algyói tudott nemzetközi hírnévre szert tenni. Az együttes magyarországi fellépéseit túl folyamatosan ápolja a határon kívüli magyar hagyományörző együttesekkel teremtett kapcsolatait is: nem volt év, hogy ne látogatott volna el Erdélybe, a Vajdaságba, Kárpátjára vagy ne fogadott volna maga is ideérkező együtteseket. Az algyói hagyományörzők sikerrel szerepeltek Németországban, és idén egyhetes fellépéssorozaton vettek részt Budapesten, többek között a Budapest Sportcsarnokban megrendezett millicentenáriumi ünnepeken. Dr. Ványai Éva külön köszöntötte Eke József együttesvezetőt, aki alapítója és harminc éven át vezetője volt az Algyói Hagyományörző Együttesnek. A kitűnő népművelő algyói csoportjai többszörös arany minősítésűek és többszörös névődíjas és örökös kiváló minősítést kaptak. Ma is hangszerelemmel lép színpadra együttesével, és hatvanégy évesen maga koreográfálja műsorait. 1966 óta szinte évente vitt pódiumra új műsort. Az ünnepi műsor keretében dr. Ványai Éva díszlevelet nyújtott át az együttesben harminc, huszonöt, illetve húsz éve fellépő tagoknak, majd Eke József a tizenöt, tíz és öt éve az együttesben fellépő tagoknak adta át a az Algyói Takarékszövetkezet és a Dél-Tisza menti Áfész ajándékait. A hagyományos támogatók sorában az együttes, a népi színjátszó kör és Eke József a MOL részéről egy-egy díszes herendi porcelántálat, valamint egy jókora születésnap tortát kapott. A hagyományörző együttes tagjait külön is köszöntötte dr. Piri József algyói önkormányzati képviselő, Hajdú Géza, a Bartók Béla Művelődési Központ igazgatója. Az est keretében az együttes harminc és huszonöt éves jubilálói külön műsorral is bemutatkoztak.

S. P. S.

CA-Telefon-Bank 301-20-40

3 000 000 új „fiókot” nyitunk

A CA-Telefon-Bank szolgáltatásaival Ön telefonon keresztül egyszerűen, gyorsan és kényelmesen intézheti pénzügeit. Így lesz az Ön telefonja az Ön bankja.

CREDITANSTALT Rt.
Sikerének bankja

Hova fordulhat?
HOZ-ZÁNK!
Hirdetését feladhatja személyesen:
hétköznap 7-19 óráig,
Sajtóház, Szeged, Stefánia 10.
DÉLMAGYARORSZÁG KFT.